

vat Alenku v kraji divů

Glovačkův rovinaj, 30.4.2015, s. 10

Tři otázky pro představitelky Alenky

Jak těžký byl konkurz, co všechno jste se musely naučit?

Aimee Zia Hasan: Já jsem si konkurz moc užívala, a každé další kolo bylo jiné a moc zajímavé. Být na jevišti mě strašně baví. Takže ten konkurz byl hlavně radostný. Brali jsme přípravu jako společnou rodinnou aktivitu. Musela jsem se naučit několik docela bláznivých textů, líbí se mi, jak jsou vtipné a veselé. Postupně jsem si začala představovat, jaké by to bylo být Alenkou v tom podivném světě, a když jsem si texty na konkurz připravovala, začal mi někdy připadat ten Alenčin svět tak živý, že to spíš bylo divné, když se probudila ze svého snu do normálního světa.

Ester Kocábová: Konkurz byl pro mě celkem jednoduchý, protože jsem zvyklá učit se texty. Sice 11 stránek je víc, než se učím normálně, ale stejně to bylo v pohodě, i když se mi ze začátku nechtělo. Měla jsem si ještě připravit písničku, což byla pro mě nej-

Aimee Zia Hasan

Ester Kocábová

jednodušší část konkurzu, protože zpívám pořád a ráda.

Jak na tebe působil pan režisér Pitínský?

Aimee Zia Hasan: Pan režisér byl moc milý a přátelský a velice vnímavý. Na třetí konkurz jsem měla ty samé šaty jako na první, a on si to-

ho všiml – máma řekla, že to u muže snad ani není možné. Nejvíce se mi líbil jeho smysl pro humor. A díky tomu jaký byl, mě rychle přešla tréma. Říkala jsem si, jak by to bylo bezva s ním pracovat.

Ester Kocábová: Klidný, hodný a milý člověk. Oslovoval mě slečno, což mě velmi překvapilo.

Na co se nejvíc těšíš při práci v opravdovém divadle?

Aimee Zia Hasan: Těším se, jak tam bude veselo, poznám spoustu zajímavých lidí. Také se těším, že se skamarádím s druhou Alenkou. Moc mě baví dialogy, takže se nemůžu dočkat práce s ostatními herci. A protože se ráda pohybuji, těším se na nacvičování choreografie. Těším se na to být před obecnstvem, a také na zájezdy do jiných divadel.

Ester Kocábová: Na diváky, na kostýmy, na herce a na kolegyni Alenku. Na zpracování představení.

Snímky: Deník/Jan Karásek

v Londýně, nyní žije ve Zlíně. Její malou kolegyni se stane devítiletá Ester Kocábová z nedalekých Kunovic.“

Co se dělo na konkurzu

„Nejvíc jsem měla trému v prvním kole – vůbec jsem nevěděla, co čekat. Nikdy jsem ještě na konkurzu nebyla. Bála jsem se, abych se nerozesmála, kdyby na mě promluvil Houseňák, a nemohla se přestat smát,“ přiznává Aimee Zia a přidává i nejsilnější zážitek z celého dvouměsíčního zápolení o hlavní roli. „To bylo v druhém kole, protože bylo moc akční. Běhali jsme po jevišti a dělali pantomimu, jsem musela zkusit improvizovat a mluvit jako Sherlock Holmes.“ A jak na dívky působil režisér Pitínský, o němž se hovoří jako o divadelním mágovi? „Klidný, hodný a milý člověk. Oslovoval mě slečno, což mě velmi překvapilo,“

přiznává devítiletá Ester Kocábová.

Úspěšný Pitínský v Hradišti

Alenku v kraji divů a za zrcadlem, sedmý projekt ve Slováckém divadle, začal režisér Pitínský připravovat tento týden. Všechny jeho předchozí uherskohradištské inscenace byly přijímány s velkým

nadšením. Jen pro připomenutí: Gazdina roba vynesla představitelce hlavní role Ireně Vackové Thálii Českého divadla, Liška Bystrouška znamenala hned několik ocenění včetně prestižní Ceny Sazky a Divadelních novin, čtyři ze slováckých inscenací natočila do archivu Česká televize. Alenka v kraji divů a za zrcadlem bude mít premiéru 20. června.

Dramaturgyně Iva Šulajová o Alence

Anglický matematik a logik, pedagog na Oxfordu a jeden z prvních amatérských fotografů Lewis Carroll napsal svůj světoznámý příběh o Alence údajně pro malou holčičku Alici Liddellovou, dceru oxfordského děkana Liddella. Původně pouze vyprávěný příběh, který byl v roce 1863 napsán v rukopise, na Vánoce 1864 přepracován s autorovými ilustracemi a o rok později vydán s profesionálními ilustracemi Johna Tenniela, byl později označen za mimořádný a dílu se dostalo dokonce vědecké interpretace. Jak později popisuje již dospělá Alice Hargreavesová ve svých vzpomínkách na Lewis Carrola, vyprávěl autor své příběhy ne jako pohádky pro děti, ale jako skutečné události. Jeho vyprávění, stejně jako bezpočet filmových a jiných adaptací nesmrtelného příběhu, si našly čtenáře a diváky napříč věkovým spektrem. Dnes, kdy pod vlivem moderních vědeckých metod poznáváme o naší žité realitě i lidských schopnostech zase o něco víc, nabízí Alenka snad ještě víc inspirace, než v době svého vzniku. Kdo by se dnes kupříkladu podivil, že bílý králík mluví?